

שיחות קודש

שיעורים בספה"ק 'מאור עינים'
שנמסרו ע"י ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מקץ – תשפ"ב

©

כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור
בכתב מהמוציא לאור.

טלפון להערות ותיקונים:

0527673016

או במייל:

5701555@okmail.co.il

פֶּכוּן

נתגבות החסידות

ספינקא

רחוב הרב יעקב

לנדא 11

בני ברק

הקונטרס יצא לאור

על ידי הרב יצחק טווערסקי
שליט"א

פרשת פפז

שיעור א'

יום ב' א' ד' חנוכה

איתא בגמ' (כא): מאי חנוכה, דתנו רבנן בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה תמניא אינון, דלא למספד בהון ודלא להתענות בהון. פרש"י מאי חנוכה, על איזה נס קבעוה. **האמרי יוסף** אומר שביום הראשון של חנוכה מתגלה כל שמונת הימים. ובמשך ימי חנוכה מתעורר י"ג מכילין דרחמין, קל רחום וחנון, וכן הלאה, וביום השמיני מתגלה מונוצר עד ונקה. וביום הראשון של חנוכה כבר מתעורר בכוח כל שמונת הימים של ימי חנוכה. וזה הכוונה שבכ"ה בכסליו שזה יום ראשון של חנוכה, תמניא אינון שאז כבר מתעורר כל שמונת הימים.

וכן מצאנו בליל התקדש החג שאז היה איתערותא דלעילא בלי לתתא כלל ובעצם באותו לילה כבר קיבלו את כל האורות של ימי הספירה עד חג מתן תורה, אבל זה היה רק בכללות ובפרטיות צריך כל אחד לעשות עבודה בפרטיות מליל התקדש החג עד שבועות שזה שבעה שבועות. אותו דבר ביום הראשון של חנוכה מתגלה כבר בכללות כל ימי חנוכה וי"ג מכילין דרחמין, ואח"כ יש לנו עבודה עוד ז' ימים לתקן הכל באופן פרטי עד זאת חנוכה.

ובהמשך כתוב בגמרא: שכשנכנסו יוונים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל, וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, ולא היה בו אלא להדליק יום אחד נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים, לשנה אחרת קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה.

לכאורה קשה למה עשו נס דווקא לנס של פך שמן, הלא היה אז עוד הרבה ניסים גלויים, רבים ביד מעטים טמאים ביד טהורים רשעים ביד צדיקים, ולמה עשו כזה רעש סביב הנס שמצאו פך אחד של שמן? ועוד קשה קושית הבית יוסף שלכאורה למה עושים חנוכה שמונה ימים, הלא ליום הראשון היה מספיק שמן להדליק א"כ עיקר הנס היה צריך להיות רק ז' ימים ולא שמונה? ועוד קשה מהו הכוונה לשנה אחרת ולמה לא קבעו יום טוב מיד באותו שנה?

אלא כ"ק **אמו"ר זצ"ל** היה אומר שבשנה הראשונה עוד חשבו שעשו ונצחו את המלחמה ולא חשבו עדיין שזה היה נס ובלי עזר אלוקי לא היה כלום. והיה מסביר כשחוזרים ממלחמה קודם חוזרים המפקדים ושואלים אותם איך היה, ומיד כל אחד מתחיל להסביר לך בדיוק תורה שלימה איך הוא חשב על כל דבר ומה הוא עשה, ובשנה הבאה חוזרים החיילים הפשוטים והם מספרים שזה לא נקרא לעשות ומה שאמרת זה היה בדיוק הפוך, א"כ רק לשנה אחרת אז הגיעו להכרה שזה היה נס גלוי.

הבני יששכר אומר שבימי חנוכה מתגלה האור הגנוז. כתוב בתורה ויעש אלוקים את שני המאורות הגדולים את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. פרש"י שוים נבראו. ונתמעטה הלבנה על שקטרגה ואמרה אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד. לכאורה מה היה עד יום רביעי איך הסתדרו עד אז? אלא כתוב ברש"י מיום ראשון נבראו, וברביעי צוה עליהם להתלות ברקיע. להבדיל בין היום ובין הלילה, משגגנו האור הראשון, אבל בשבעת ימי בראשית שמשו האור והחושך הראשונים שניהם יחד בין ביום ובין בלילה. דהיינו שראו שהרשעים משתמשים בה ואז גנוז. **הבעש"ט הק'** אומר שגנוז בתורה.

ומה ההבדל בין הימים הראשונים ליום רביעי ואילך? אלא בהתחלה היה תוהו ובוהו ביחד, דהיינו שלא ראו את האור כלל, בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ ואז היה רק חושך בלבד ולא היה אור כלל, ולכאורה אם היה אז מצב של חושך ולא ראו את הקב"ה איך היה מצב לחיות בכלל, אלא ורוח אלוקים מרחפת על פני המים הקב"ה שלח לשם את החיות שלו, כי הקב"ה מחיה ומהווה כל דבר אבל לא ראו אותו כלל, והיה רק מצב להגיד ויאמר אלוקים יהי אור, והיה רק אמונה ורצון להגיע לאמונה אבל לא יותר מזה, והיה להם אמונה שמתחת לחושך יש אור, ואז אף מיעט נקודת אמונתו בו יתברך הוא ג"כ מאתו יתברך.

וברגע שנהיה מצב של להבדיל והאור התחיל להאיר רק ביום ובלילה היה החושך השליט בעולם, אומרים יוצר אור ובורא חושך, אנו יודעים שבריאה הוא יותר גבוה מיצירה, דהיינו ביום הראשון היה כזה חושך גבוה שלא היינו יכולים להשיגו כלל, וביום רביעי אז נברא חושך חדש שהוא במצב יותר נמוך והוא רק ביצירה, ואז אדם מגיע למצב שחושב שהוא באור אבל בעצם הוא בחושך, ועבודה שלנו הוא לא רק שבימי חושך להגיע להכרה שזה הקב"ה אלא אפילו כשיש לנו אור ג"כ לדעת שזה הקב"ה ולא לחשוב שזה אני ח"ו. ואז ראה שהרשעים משתמשים בו ואז גנזו בתורה. ובימי חנוכה מתגלה לנו את האור הגנוז.

בתורה כתוב השבוע ולא נודע כי באו אל קרבנה. מסביר השפ"א (תרל"ו) ובסיפור החלום בתורה לא נאמר זה, רק פרעה הוסיף זה, ומזה בא גם אחר כך אשר לא ידע את יוסף. והכוונה בזה הוא, כשרצה יוסף לפתור את חלום פרעה הוא התבלבל לגמרי, כי כל אחד עד עכשיו אמר לו משהו אחר, אמרו ששבע פרות יחיו ושבע אחרות ימותו וכן הלאה כל מיני פתרונות, וחשב שזה שתי חלומות ואין להם שום קשר ביניהם, עכשיו הגיע יוסף הצדיק ולימד לפרעה שהכל אחד פתרון פרעה חלום אחד הוא, ואדם צריך לזכור כשאתה זעכצעהן לייטיג תיידע לך שאתה יכול בכוח להיות צוויי לייטיג, וכשאתה כרגע צוויי לייטיג תזכור שאתה יכול להיות גם זעכצעהן לייטיג.

כשהולך לך ואתה במצב יום אל תיקח זאת לעצמך, אלא להגיד בבוקר חסדך צריכים לזכור שיכול להיות גם חושך, וכשאדם נמצא במצב של חושך אז ואמונתך בלילות ובשביל זה הקב"ה נתן לך אותו. חלום פרעה אחד הוא, פרעה חשב שכל סיפור הוא בפני עצמו ולא קשורים אחד לשני וממילא התבלבל לגמרי, וחשב שפרות הדקות והבריאות אין להם קשר כלל. והאמת הוא שצריכים לדעת שהדקות אין להם שום חיות מעצמם והכל הוא מאת הקב"ה, ולא נודע כי באו אל קרבנה, ולמה אדם רואה זאת כדקות וכחושך, אלא כי אתה בעצמך חושב ככה ואתה חושב ולא נודע כי באו אל קרבנה, וברגע שאדם יחיה בתוך החושך שיש שם אור מהקב"ה ובכל דבר הוא רוח אלוקים מרחפת על פני המים, אז תתחיל לחיות שבכל דבר יש את הקב"ה.

כתוב ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף, ממתי התחיל גלות מצרים, כשלא היה להם דעת, דעת נקרא שאדם יודע שזה המהלך של הקב"ה בעולם, אבל דעת לפעמים לא טוב במצב שאין אותו, ואז חייבים ללכת עם אמונה, להגיד בבוקר חסדך ואז אפשר ללכת עם הדעת, אבל ואמונתך בלילות ואז חייבים ללכת עם אמונה. אבל צריכים את שתיים ביחד דעת ואמונה, כי דעת בלי אמונה אז אדם אומר לעצמו שהוא מבין והוא משיג, עכשיו הוא כבר מבין שולא נודע כי באו אל קרבנה. ללכת עם אמונה בלי דעת אז במצב של חושך אז הוא לגמרי מאבד את עצמו ולא יודע מה לעשות.

עבודת האדם הוא לזכור אם אתה במצב של שויתי די לנגדי תמיד אז צריכים לזכור מכאובי נגדי תמיד וחטאתי נגדי תמיד, ואם אני בחטאתי ומכאובי בכוח למה אני כרגע בפועל לא

שם, אלא שויתי ד' לנגדי תמיד שזה מאת הקב"ה. וממילא צריכים לכלול שמאלא בימינא וימינא בשמאלא. וצריכים לקחת את הפרט ולחבר אותו לכלל, אבל כלל בלי פרט לא בשביל זה הקב"ה ברא את העולם, והפרט בלי הכלל אדם מאבד את עצמו שם.

וביאור הענין, כמו שכתבנו במקום אחר, כי שני הרעב שהם בחינת הסטרא אחרא, יש בהם נצוצי קדושה משני השובע, רק הרשעים אין מכירין זאת, לכן אמר ולא נודע. אבל יוסף הצדיק ביטל זה, ואמר חלום אחד הוא, שגם בו יש נצוצי קדושה מהאחדות. וגם שם יש אחד יחיד ומיוחד שזה האחדות בכל דבר. פרעה רצה להכניס פירוד בבני ישראל, כאילו שזה שתי אנשים ושתי זמנים אחרים, אבל האמת הוא שאין שתיים אלא חלום אחד הוא הכל הוא אחד.

ועוד יותר יוסף אמר לפרעה שתיידע כשהולך לך טוב תיידע שזה מאת הקב"ה וצריכים לחזור על זה כמה שיותר, כי עוד מעט יהיה שני הרעב ואז לא תוכל לראות שזה טוב, כי כמה שתחזור בשנות השובע שזה הקב"ה אז תוכל לחיות עם הקב"ה בשני הרעב, אבל אם אתה תחשוב בשנות השובע שזה טוב, אז לא לעולם חוסן כ"ק אאמו"ר זצ"ל היה אומר לא לעולם חתן, אדם שחושב שתמיד יהיה לך רק טוב, אז לא ראית את השפל שלך, ואז בימי הרעב אדם מתפרק לגמרי ולא יודע מה לעשות, אבל אדם שחושב שהבעיה זה המציאות שלא הולך לו כרגע, אבל האמת הוא כשהלך לך אז חשבת שזה אתה ולא הלכת עם אמונה כלל.

והעיקר לחית כבר עכשיו בשנות השבוע לחיות שיתכן להיות שנות הרעב, ועיקר תכלית בריאת העולם הוא יתרון האור מן החושך, אני נותן לך את האור כדי כשיהיה לך מצב של חושך שיהיה לך אמונה וביטחון באותם רגעים, אבל זה רק בתנאי שאדם חי שהאור זה חסד, אבל אדם שחי שהאור זה הוא בעצמו אז הוא מפסיד פעמיים, גם בעת האור שלא חי אז עם הקב"ה, וגם בעת החושך שאז אין לו עם מצב להחזיק מעמד, וברגע שאדם אף פעם לא היה חי שהעיקר זה הקב"ה ואורו יתברך אז ולא נודע כי באו אל קרבנה.

העדר קודם הוי-ה, ברגע שיש לאדם מצב של העדר הוא צריך לדעת שהעיקר זה לא ההעדר שהוא נמצא בו כרגע אלא העיקר זה הוי-ה, וכמו גרעין שנרקב העיקר הוא לא שיירקב אלא שיגדל כאן צמח חדש, א"כ כשיהיה לכולם מצב של רעב מי שיחיה עם הקב"ה וידע את המהלך שלו אז יהיה לו גם אז מצב של שובע, ולא רק שובע לעצמך אלא שיהיה לך כוח להשפיע שובע ופרנסה לכולם. **הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא זי"ע** אמר אדם שיש לו פרנסה אני לא יודע מאיפה הוא חי, אבל אדם שאין לו פרנסה אני יודע מאיפה הוא חי, מאמונה וביטחון.

דהיינו אדם שחי ששנות השבוע הם שלו, אז גם אתה לא חי עם הקב"ה וגם כשאתה מגיע לשנות הרעב אתה לא יכול להחזיק מעמד כלל, העיקר לדעת בשנות השובע שיכול להיות מצב של שנות הרעב, כי במקלי עברתי את הירדן הזה, ומי שחי ככה אז כשיגיע שנות הרעב לא יחסר לך כלום, כי מאן דאית ביה יראה לית ביה חוסר הה"ד כי אין מחסור ליראיו, ואז יהיה לך כוח להכניס לכולם את הרעיון הזה ואז יהיה יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון, ואז יהיה לך כוח להכניס לכולם את הרעיון. ואז יוסף נהיה המשביר לכל עם הארץ.

עכשיו בימי חנוכה מתגלה בעולם האור הגנוז, בעצם זה אור גדול מאוד, רק השאלה מה אדם עושה עם זה. **כ"ק אאמו"ר זצ"ל** היה מספר שבזמן הרה"ק **רבי מנדעלע מרימנוב זי"ע** התאספו התלמידים והחליטו לטכס עצה ולהביא משיח. והתחילו לעשות פעולות מעשיות כדי להביא אותו בפועל ממש. אז הלך היצר הרע לרבם הרה"ק **רבי אלימלך זי"ע** ואמר לו:

אם הם לא עוזבים זאת עכשיו אני עוזב את כל העולם ואני יתמקד רק בהם. מיד הלך הרה"ק רבי אלימלך ואמר להם תעזבו זאת עכשיו, האם אתם יודעים מה השטן אמר לי, שאם אתם לא עוזבים זאת הוא עוזב את כל העולם ויתחיל אתכם דווקא.

ענה לו הרה"ק מרימנוב אני לא מפחד ממנו, כי מה שהוא יכול לעשות הוא עושה ממילא, וממילא אני לא מפחד שיבוא דווקא אלי ואין לי מה להפסיד מזה שום דבר. ואז הגיע השטן להרה"ק מליזענסק ואמר לו מה ששמע מהרה"ק מרימנוב שהוא לא מפחד ממך כי מה שאתה יכול לעשות אתה עושה ממילא. אז אמר לו השטן לך תגיד לו שיפסיק עכשיו כי אם לא אני יעשה את הרביס שלי ואת החסידים שלי. מיד הלך הרה"ק מליזענסק ואמר להם אני מבקש ממכם תפסיקו באמת כי מזה אני כבר מפחד באמת מה יהיה כאן.

אבל הם לא עזבו זאת והמשיכו בכל אופן להתעסק בלהביא משיח לעולם. לשנה אחרת אמר הרה"ק מליזענסק אני כבר מתחיל להרגיש זיינע רביס און זיינע חסידים. העיקר לקחת את האור הגנוז לראות את השפלות עצמו, שאין מתום בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי, אדם שחושב שהוא נמצא בחושך אבל העיקר צריכים לבקש מהקב"ה שיאיר לי, כי אתה תאיר נרי ד' אלוקי יגיה חשכי שאני יגיע לראות את האפסיות שלי, ואז אני יגיע להכרה שאם יש לי קצת אור שזה מאת הקב"ה, אבל ברגע שלוקחים זאת למקום אחר ולא להקב"ה זה כבר זיינע רביס מיט זיינע חסידים.

אומרים רפאנו ד' ונרפא, לכאורה אם רפאנו ד' מהו ונרפא? אלא לפעמים אדם צריך רפואה אבל הוא מסתובב כאילו לא קרה כלום ולא חושב שהוא צריך רפואה כלל, והוא ממשיך הלאה לעשות ללמוד ולהתפלל כאילו לא קרה כלום. הרה"ק מרימנוב זי"ע אמר אדם שחושב שהוא התפלל אז לא התחיל להתפלל, כי אז עוד לא לקח את התפילה שיכניס לו את היגיה חשכי, אבל אדם שהתחיל להתפלל אבל הוא חושב לעצמו שעוד לא התחיל לעשות שום דבר אז כי אתה תאיר נרי ד' אלוקי יגיה חשכי, ואז אולי התחיל כבר להתפלל, אדם שחי עם הסכנה שלו כל הזמן אבל לא מאבד את עצמו כלל הוא נמצא בדרך הנכונה.

אבל אדם שלא נודע כי באו אל קרבנה בזמנים שלא הולך לך אתה חושב שהקב"ה נעלם ממך, זה סימן כשהיה פרות השמנות חשבת שזה אתה ולא הקב"ה, ואז כשקרה שאין אותם יותר אז התחלת לחשוב מה עושים כרגע.

בנס חנוכה היו צריכים הרבה ישועות מעל הטבע, אבל כשזה היה בלי האור הגנוז היו מסתובבים שזה אני ואני עושה כל דבר, אני ידעתי איך עושים כל דבר ואין מחזירים כל דבר למקום, והכל היה חוזר כמקודם, והיו הלאה מתפללים ולומדים, אבל למעשה היוונים חיפשו דבר אחד לדעת שאין לכם חלק באלוקי ישראל, וכמו שאמר הקדושת לוי שחיפשו רק לנתק את הקשר בין ישראל לאביהם שבשמים, והעיקר שיחשבו שהם עושים כל דבר ולא הקב"ה כלל.

וממילא היה הקב"ה חייב להוריד אור הגנוז, כי האור שהיה אז כבר נחשך ואדם חשב שזה שלו ולא ראה את האור של הקב"ה כלל, וראה רק עד כמה הוא קדוש ועד כמה הוא עושה כל דבר, וממילא היו צריכים בנס חנוכה את האור הגנוז, והיכן גנוז בתורה, בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין כנגדה, אדם שהולך ללמוד תורה הוא יכול למצוא את האור הגנוז, רק השאלה מה אתה הולך לעשות עם זה, אם אתה חי עם הקב"ה אז אתה יכול על ידי אותו אור להגיע לשפל שלך, ואז נעשה לו סם חיים ואז אתה יכול לקשר את עצמך לתורה אור. אבל לא זכה אדם שלומד תורה ואין לו מה לזכך כלל, כי התורה הוא האור הגנוז אבל במקום

לראות את החשכות שלך אתה מגיע לראות את השלימות שלך, זה בעצמו נהיה לך סם המוות.

בנרות חנוכה כתוב פתילות ושמיים שאין מדליקין בהם בשבת מדליקין בהם בחנוכה. כל השנה כשמגיע שבת אתה לא שומע כלל מה זה שבת, כי שבת אפילו עם הארץ אימתא דשבת עליו, אדם שנכנס לשבת ואין לו אימה ויראה אז לא לקח את השבת כדי לשמוע עד כמה הוא עם הארץ, אבל כשמגיע נר חנוכה שזה למטה מעשרה טפחים, ואז הקב"ה מוציא את האור הגנוז, וכמו ביציאת מצרים שאז הוציא הקב"ה אותם מיד בלי לחכות, כי אם היו מחכים לא היו יוצאים משם אף פעם, ואילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים משועבדים היינו לפרעה במצרים, והיינו משועבדים עד עכשיו לחשוב שזה אני, וכדי שנגיע למצב לשמוע שזה הקב"ה היה צריך להכניס לנו את כל האורות עד אנכי ד' אלקיך, כדי שנשמע מזה באיזה מצרים אנו נמצאים, שיהיה מצב לצאת מתחת סבלות מצרים שלא נוכל לסבול יותר את המצרים, וממילא ברגע שהקב"ה יכניס לנו רפאנו ד' אז יהיה ונרפא, וכל זמן שאנחנו עוד לא יודעים שרפאנו ד' אי אפשר להגיע למצב שיהיה ונרפא.

וזה הכוונה בגמרא מאי חנוכה ביומא דחנוכה תמניא אינון, הקב"ה היה חייב ביום הראשון להכניס את כל השמונה ימים בפעם אחד, וממילא עכשיו זה לא זמן של תעניתים והספידים, אלא עכשיו צריכים לחיות עם ההווה, האור הגנוז מכניס לך את ההווה ואדם צריך להביא את העבר ואת העתיד כדי לשמוע את מכאובי ואת חטאתי נגדי תמיד, ואז אדם יחיה עם ההווה ועם האור הגנוז, וברגע שחיים עם העבר ועם העתיד שזה האפסיות שלי אז אני מגיע להכרה שגם ההווה שזה לא אני כלל.

ואז היה וטמאו כל השמיים שזה חכמה שזה כוח מה, דהיינו שלא שמעו את הקב"ה בתוך ההסתר ולא שמעו שלולי ד' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי, ונצחום הכוונה שהם חשבו שהם המנצחים בעולם, אז הקב"ה עשה שיהיה פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, להראות לנו שזה מגיע מהקב"ה ומכהן גדול.

ובזה מתורץ קושיית הבית יוסף, שבאמת הנס היה רק שבעה ימים כי ליום הראשון היה מספיק שמן, ועיקר הנס היה שקבלנו את האור הגנוז ולא השתמשו זאת לעצמם אלא ידעו את שפל מצבם ולקחו זאת להקב"ה, ולא שכחו מה שדוד המלך אומר בתהילים הרב כבסני מעוני וחטאתי טהרני כי פשעי אני אדע, וזה היה הנרות חנוכה למטה מעשרה טפחים, והיום יש לנו את כל הייג מכילין דרחמין, להראות לנו שאין דבר שלא צריכים בו את הרחמים שלו.

בס"ד

נתיבות החסידות



מכון להוצאת שיחות קודש
מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בשורה טובה לשוחרי תורה וחסידות

הנני לבשר טוב כי ב"ה בימים אלו לאחר עמל והשקעה רבה,
זכינו ויצא לאור ממכבש הדפוס גליון

מהימנותא – גליון ד' על ימי חנוכה



ובו שיעורים בספר הק' "שפת אמת" שזכינו לשימוע
מפ"ק של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מידי יום ביומו
ובו דיבורים מחזקים אשר הם כמים קרים על נפש עייפה.



טעמו ודאו
כי טוב ד'

ניתן להשיג אצל המו"ל הרב יצחק טווערסקי שליט"א בטל: 052-7673016